

Jeg, Benedikt Sveinsson, maa i denne Henseende endvidere bemærke, at omendstjondt jeg indrømmer, at endog den af Majoriteten foreslaaede Sum i og for sig ikke er for høj, hvis Island ved Finantsadskillelsen skulde kunne paa en hurtig og let Maade opreises fra den Tilstand, hvori det nu er og som er fremgaaet af forskjellige ældre Regeringshandlinge med Hensyn til Landets Bestyrelse, saa er jeg dog fuldkommen overbevist om, at hvis Regeringen ikke kan af Rigsdagen erholde en saa stor Sum bevilget eller ikke engang saa meget som af Minoriteten foreslaaet, vilde det være rettere af Thinget at gaae ind paa Regeringsudkastets § 7, forsaavidt Tilskudet angaaer, end at udsætte sig for, at der ikke bliver Noget af Finantsadskillelsen paa Grund af alt for høje Fordringer fra vor Side; thi jeg troer at være overbevist om, at Islænderne dog ville give Noget for at faae fri Raadighed i Finantsager og en forandret Forfatning. Jeg troer ogsaa, at det er noget betænkeligt for Althinget at gjøre altfor store Fordringer i Sagen om Finantsadskillelsen, eftersom det efter min Formening alene maa betragtes som en Forberedelse med Hensyn til den islandske Forfatningsgags Ordning i det Hele, og at Thinget derfor gjør rettest i at betræde den Vej, der mindst fjerner Indbyggernes Villie og Dissler fra Regeringens Foretagender. Fra dette Synspunkt anseer jeg det formuistigt for Thinget, at det indlader sig paa denne Sag paa den Maade, at dets vaagne Interesse for Sagen viser sig i det Dulle, at Forfatningsspørgsmaalet snarest muligt maatte blive afgjort paa en Forsamling i selve Landet, og at denne Ordning maatte blive bygget paa det Pengetilskud, som vore Brødre, de Danske, maatte ville tilstaae os.

Paa Grund af det Foransførte tilraader jeg derfor Thinget subsidicert at vedtage Udkastets § 7, dog med den Forandring, at der i denne Paragraf efter Ordene: „ved Lov“ tilføies: „og med Althingets Samtykke.“

Vi gaae dernæst over til at omtale Udkastets enkelte Paragrafer.

Ved § 1 foreslaae vi den Forandring, at der i samme ikke optages nogen Tidsbe-

stemmelse om, til hvilken Tid den dert omhandlede Ordning skal indtræde, hvorimod vi ansee det for hensigtsmæssigere, at der tilføies Udkastet en ny Paragraf, hvori der bestemmes til hvilken Tid Loven i sin Heelhed bør træde i Kraft, hvilket burde skee til samme Tid, som den for Island paatænkte Ordning af Forfatningsforholdene indtræder.

Overeensstemmende med, at den nævnte Forandring foretages ved § 1, burde Bestyrelsen af § 2 forandres saaledes, at der istedetfor: „Fra samme Tid overtager Althinget“ sættes: „Althinget overtager“; vi antage ogsaa rettest, efter hvad foran er sagt, at der til Slutningen af denne Paragraf føies: „i Forfatningsloven for Island.“

Ad § 6. Forsaavidt Komiteen i Motiveringen til Udkastets § 1 og til den nye af samme foreslaaede § 8, er bleven enig om at foreslaae, at den omhandlede Lov ikke skulde træde i Kraft, førend Forfatningen og Islands Stilling i Kongeriget er fuldstændig bestemt ved Lov, finder Komiteen det meget betænkeligt at bibeholde § 6 uforandret, eftersom vi ikke kunne indsee rettere, end at, naar § 6 bibeholdes uforandret, den Betragtning ligger nærmest, at denne Lov skulde endelig afgjøre et meget væsentligt Punkt i selve Forfatningsagen, idet der tales om alle de Regeringshandlinge i høieste Instants, der dog stedse ville have at søge den sidste Afgjørelse hos Hans Majestæt Kongen og Statsraadet.

Paa Grund heraf har Komiteen foreslaaet Endringer til § 6 overeensstemmende med denne Anskuelse og vil tilraade Thinget at tiltræde samme. Men hvad Paragrafens Bestemmelser angaaende Udgifterne til Dampskibsforbindelsen mellem Island og Danmark angaaer, da kan Komiteen ikke indsee Nødvendigheden af en slig Bestemmelse i det omhandlede Udkast, og den foreslaaer derfor, at samme udelades.

Hvad § 7 angaaer, da er det en Følge af det af os ovenfor Fremhævede, at vi foreslaae, at Ordene: „fra . . . at regne“ udelades; at der istedetfor: „42,000 Rbd.“ sættes i Majoritetens Forslag: „60,000 Rbd.“ og i Minoritetens Forslag: „50,000 Rbd.“